

Tentoonstelling

Vrije Schilderkunst 2013

Koning Willem-Alexander reikt morgen in het Koninklijk Paleis Amsterdam de Koninklijke Prijs voor Vrije Schilderkunst 2013 uit. Vier jonge kunstenaars ontvangen deze aanmoedigingsprijs, een bedrag van 6500 euro. Na de feestelijke uitreiking opent Koning Willem-Alexander de tentoonstelling waar de winnende

werken en een selectie uit de overige ingezonden schilderijen te zien zijn. De tentoonstelling is voor publiek geopend van 5 tot en met 27 oktober. De Koninklijke Prijs is in 1871 door Koning Willem III ingesteld als Koninklijke Subsidie voor Vrije Schilderkunst. Na Koning Willem III hebben Koningin Emma, Koningin Wilhelmina, Koningin Juliana en Koningin Beatrix deze aanmoedigingsprijs ontwikkeld tot

een traditie van koninklijke aandacht voor schilderkunst. Vanaf dit jaar zal Koning Willem-Alexander de traditie voortzetten. De Koninklijk Prijs is bedoeld om jong talent op het gebied van schilderkunst te stimuleren. Het Koninklijk Paleis Amsterdam is gedurende de tentoonstelling geopend van dinsdag t/m zondag van 11-17 uur. Voor meer informatie: www.paleisamsterdam.nl

Paleis op de Dam.

Interview

’Nu geen spierballenjazz’

Dit keer ligt voor Michiel Borstlap alles vast. Over elke noot die de jazzpianist speelt op de cd ‘Reflective’ is lang nagedacht, alvorens die nadrukkelijk werd genoteerd. „De bladmuziek is zelfs uitgegeven. Iedereen kan die stukken nu naspelen”, zegt de pianist. Hij doet dat zelf ook tijdens de tournee met de muziek van de cd. Na het welbewust componeren van onder meer filmmuziek en een opera beweegt Borstlap zich met zijn nieuwe cd ‘Reflective’ in de richting van de kamermuziek: solostukken die doen denken aan uiterst subtiele impressionistische tekeningen. Gelardeerd met enkele opnamen met het Metropole Orkest. „Ik had ze liggen, ze pasten hier en ze waren te mooi om niet op deze cd te gebruiken.”

Minimal

Opgerooid in een gezin waar klassiek en jazz gelijkwaardige partners waren, geurt zijn muziek nu haast logischer wijze naar componisten als Philip Glass en Ludovico Einaudi. Muziek zonder strikte genre grenzen, maar wel steunend op een doordachte notatie. „Met de cd ‘Blue’ ging ik ook wel een beetje die minimal-kant op, maar nu ben ik er echt ingedoken. Ik vind hier zo’n beetje mijn eigen vorm van minimal music. Daarmee kun je niet impro-

„Als jazzpianist sta je in een gigantische traditie”, aldus Michiel Borstlap.

FOTO JENNY AUDRING EN MAURICE HAAK

Michiel Borstlap met een vleugje Glass plus een toefje Einaudi

viseren, het gaat hier om de ruimte tussen de noten. In die stiltes zit de reflectie, de bespiegeling. Daar maakt de muziek contact. Ik merk vaak dat het publiek komt voor muziek waarin je spierballen laat zien. Bij deze muziek vragen sommige mensen zich dan ook af waarom ik zo weinig noten speel.” De Italiaan Einaudi is op dit moment waanzinnig populair bij een vooral jong publiek. Zijn muziek voor de film ‘Les intouchables’ droeg daar enorm toe bij. „Toen ik voor het eerst zijn muziek hoorde vroeg ik me af: ‘waarom ken ik hem niet?’. Hij trekt immers overal volle zalen. ik heb hem later ontmoet. Aardige man, die verbaasd is door zijn eigen succes. Einaudi vertelde me dat hij pas vanaf zijn vijftiende piano speelt en daarom nu alleen de noten gebruikt die hij ook echt goed kan spelen.”

Peterson

„Bij pop en klassieke muziek ligt altijd alles vast”, zegt Borstlap. „Alleen in de jazz ben je een vrije vogel en komt het aan op het im-

Muziek

Voorstelling en cd: ‘Reflective’ (GPM). Te zien: Amsterdam, Kleine Komedie, 7, 8 oktober. Daarna tournee. Info: www.michielborstlap.com

proviseren op basis van harmonieën en techniek. Toch sta je ook als jazzpianist in een gigantische traditie, met bijvoorbeeld Art Tatum en Oscar Peterson.” „Intussen kun je als jazzpianist niet om de klassieke muziek heen. Ik heb een jongetje op les van twaalf jaar. Je moet hem zien. Hij studeert keihard op Bach, Mozart en Chopin, want hij weet dat ze onmisbaar zijn voor je basistechniek en je gevoel voor harmonie.” „Die componisten improviseerden destijds ook, maar schreven dat pas later op. Tegenwoordig neem je die improvisaties op en daarna kun je

ze meteen terughoren. Je vraagt je dan toch af hoe die oude componisten hadden gewerkt als ze hun improvisaties hadden kunnen opnemen.” **Liszt** „Liszt had misschien ook wel op die manier cd’s gemaakt. Luister ook maar eens naar de ballades en nocturnes van Chopin: die lijken in een enorme ‘flow’ te zijn ontstaan. Componisten als Mozart lieten in hun concerten zelfs stukken open die de solist zelf mag invullen. En Bach? Jazzmusici zijn er gek op. Zo ritmisch. Verleg de nadruk op de

maat en hij swingt.” Om zijn optredens een extra dimensie te geven hangt er boven zijn spelende handen een camera. „Natuurlijk moet dat. Meestal ziet het publiek dat naar een pianist komt luisteren nagenoeg niets, maar we leven inmiddels in 2013. Overall vind je video, dus waarom dan niet bij een optreden? Ik heb een echt goede camera, want het publiek mag geen fractie van vertraging zien. Als je die beelden geprojecteerd ziet, dan weet je: ik heb niets te verbergen.” De camera hoort bij zijn manier van werken. Steeds vernieuwend als een waar artistiek ondernemer. „Zo’n dertien jaar geleden werd je met de rug aangekeken als je zelf commercieel iets wilde aanpakken, maar ik hou er nu eenmaal van om zelf mijn broek op te houden. De sfeer is nu anders en zo hoort dat ook. Subsidie is er voor wie dat echt nodig heeft.”

Hans Visser